

PLARI

Kannen kuva: Suvi Lahdenmäki

Kirjoituskilpailun voittajat

Sisällysluettelo 2-2016

Päätoimittajalta.....	3
Puheenjohtajalta.....	3
Eteläpohjalaisuus/Pohjalaisuus Nyt! - kirjoituskilpailu ratkesi.....	4
Kauhavan kaupunki vieraanamme.....	6
Tangon taikaa Kampissa.....	8
Helsingin Eteläpohjalaisten vuosikokous 2016.....	10
Etelä-Pohjalaisen Osakunnan edustaja esittäytyy.....	11
Tapani Piirto ikuistaa ihmisen eri puolia.....	12
Kirkon merkitys yhteiskunnassa.....	14
Juureni ovat vahvat kuin sokerijuurikkaat.....	16
Kansainvälinen kanava TV 7 sai alkunsa olohuoneesta.....	17
Ekku Peltomäki pärjännyt eteläpohjalaiselta pohjalta.....	18
Pohjalaisopiskelijan elämäntuskaa.....	20
Herättäjäjuhlat kutsuu väkeä talkoisiin.....	22

www.helsinginetelapohjalaiset.fi

MAINOSTA PLARIN JUHLANUMEROSSA!

75

**Helsingin Eteläpohjalaiset viettää
tänä syksynä 75-vuotisjuhlaansa.
Pääjuhla on 22.10. ja sitä ennen lokakuussa
ilmestyy myös Plarin juhlanumero.**

**Lehti tulee olemaan normaalia numeroa laajempi
ja sitä myös painetaan enemmän.**

**Nyt on tilaisuus saada
oma yrityksesi tai tapahtumasi
laajan pohjalaisyleisön tietoisuuteen
ostamalla mainostilaa juhlanumerosta.**

**Lisätietoa aikatauluista ja hinnoista
Plarin päätoimittaja Suvi Lahdenmäeltä:
suvi.lahdenmaki@gmail.com
tai 050-3385 304.**

TULEVIA TAPAHTUMIA

**Helsingin Eteläpohjalaisten 75-vuotisjuhla
lauantaina 22.10.2016 klo 15 Kampin palvelukeskuksessa.**
Ohjelma tarkentuu myöhemmin.

**ENS SUVENA
NÄHÄRÄHÄN.**

**ASUNTOMESSUT SEINÄJOELLA
8.7. – 7.8.2016**

Hyvät Eteläpohjalaiset!

Puheenjohtajalta

Kiitos luottamuksesta! Vuosikokous näet valitsi minut yhdistyksemme puheenjohtajaksi.

Neljä vuotta sitten siirtyessäni eläkkeelle työkaverini tarttui olalle ja sanoi "Jaakko, olisiko se sitten siinä?" Vastasin, että "kyllä se oli siinä – 41 vuotta ja 4 kuukautta". Lisäsin kuitenkin, että aion eteläpohjalaisten kanssa kaveerata vähän enemmän. Niin monta hyvää Helsingin Eteläpohjalaisten tai muiden pohjalaisyhteisöjen tilaisuutta olin menettänyt työurani varrella työkiireitteni vuoksi. En kuitenkaan arvannut, että se johtaa tähän. Olen kuitenkin oppinut tarttumaan asioihin, joita eteeni on tullut. Niin teen nytkin ja vähän innostuenkin. Olettehan Te eteläpohjalaiset ja pohjalaiset sitä seuraa, missä viihtyy mielellään.

On ilo jatkaa Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n työtä, koska toiminta tällä hetkellä on hyvässä mallissa. Eroava puheenjohtajamme Elle Mäkinen ja edellinen hallitus ovat rakentaneet viime vuosien toimintaa vankalla otteella. Tarvitsee vain jatkaa siitä maltilla kehittäen ja ajassa pysyen. Suuret kiitokset Elle Mäkiselle hänen uutteruudestaan viisivuotiskaudella 70-vuotisjuhlista tähän vuoteen, jolloin valmistaudumme syksyn 75 -vuotisjuhlaan. Lisäksi toiminnassamme jatkaa kokeneita hallituksen jäseniä ja mui-

ta toimihenkilöitä, myös Elle, antaen hyvän tuen yhdistyksemme työlle.

Lokakuun 22. päivä juhlistamme yhdistyksemme 75-vuotista taivalta. Juhlat toimikunta suunnittelee parhaillaan juhlahohjelman yksityiskohtia perinteitä unohtamatta. Laittakaa tuo juhlapäivä jo kalenteriinne. Syksyn alussa ilmestyy Plarin juhlanumero, jossa on koottu yhteen yhdistyksemme tapahtumia viimeisen viiden vuoden ajalta.

Kevään aikana päättyi nuorille suunnattu kirjoituskilpailu. Voittajista ja tilaisuudesta löytyy lisää tietoa tässä Plarissa. Pohjalaisuuden peruspiirteet – ne, jotka me kaikki tunnistamme – toistuivat useissa kilpailun kirjoituksissa. Ne ovat peräänantamattomuus, itsetietoisuus, jopa itsepäisyys, "trossaaminen", rehentely, rehvastelu – mutta kun on aihetta –, myös itselle nauraminen.... Voi kuinka tuttuja. Mutta kun sen sanoo nuori – niin ihan "menöö hiljaaseksi".

Tulemme hyödyntämään näiden nuorten ääntä toiminnassamme monin tavoin ja kirjoituksia tulee sekä Plariin että www-sivuillemme kaikkien luettavaksi.

Lopuksi muutama sana itsestäni. Olen syntynyt Ilmajoen Koskenkorvalla. Kouluni kävin Ilmajoen yhteiskoulussa, pääsin yliop-

pilaaksi vuonna 1967 ja filosofian maisteriksi pääaineena fysiikka valmistuin Helsingin yliopistosta 1974. Työurani alkoi Säteilyturvallisuuslaitoksesta, siirtyen kauppa- ja teollisuusministeriön kautta ympäristöministeriöön. Työtehtäväni liittyivät energia-, ympäristö- ja ilmastokysymyksiin. 1980-luvun lopulta lähtien osallistuin YK:n kansainvälisiin ilmastoneuvotteluihin ja niiden laajentunut valmistelu myös kotimaassa vei minut sitten lopulta kokonaan. Eläkkeelle jäin ympäristöministeriön ilmastoryhmän päällikön tehtävistä vuonna 2012.

Haluan vielä lainata muutaman poiminnan nuorten kirjoituksista, "Koska juuret on täällä syväs ja lujas – ja siellä on mun koti", "pohjalaisuutta ei voi pestä pois ja siitä ei pääse eroon", "moon pohjojanmaalta ja ylypiä siitä", "ne on sanansa mittaasia ja ne tarkoittaa sitä, mitä ne sanoo", "pohjojalaaset antaa kaiken muun - muttei periksi". Tässä hengessä. ▼

Hyvää kesää ja kesällä mukavia

Pohjojanmaan reissuja toivottaen!

Jaakko Antero Ojala

Kesä täynnä tapahtumaa

Yhdistyksen ensimmäinen nuorten kirjoituskilpailu saatiin onnellisesti päätökseen. Kilpailuun saapui hienoja tekstejä ympäri maakuntaa ja maata ja niitä oli ilo lukea, ne naurattivat ja liikuttivat. Suuri kiitos kaikille osallistujille! Kirjoituskilpailu saanee myös jatkoa, siitä lisää tietoa myöhemmin.

Yhdistyksen juhluvuosi huipentuu lokakuussa juhlaan, jonka ohjelmaa valmistellaan paraikaa. Sitä ennen ilmestyy tavallista juhlavampi Plari. Mikäli sinulla on pohjalaisuuteen liittyviä tekstejä, runoja tai vaikka onnistuneita valokuvia Etelä-Pohjanmaalta,

niitä otetaan mielihyvän vastaan. Voit lähettää ne sähköisenä osoitteeseen suvi.lahdenmaki@gmail.com 15.9. mennessä.

Tässä Plarissa on kirjoituskilpailun tulosten lisäksi kirjoitukset Kauhavan kuntavierailusta ja Tangokavalkadi-tapahtumasta, jotka molemmat olivat yleisömenestyksiä. Lisäksi haastattelussa kuvataiteilija ja taidesalongin omistaja, Jalasjärvellä syntynyt Tapani Piirto. Kesälukemista esittelee jälleen Hilikka Kotkamaa, joka on tavannut nuoria pohjalaiskirjailijoita ja lisäksi tutustunut Kurikasta syntyisin olevan Ekku Peltomäen muistelmiin.

Annukka Viitaniemi kirjoittaa puolestaan Ministeri Jaakko Nummisen kirjasta, jossa kerrotaan varsin mielenkiintoisia vaiheita ministerin uralta. Lopussa on jälleen listattuna Etelä-Pohjanmaan kesän tapahtumia ja niitähän riittää Seinäjoen Asuntomessuista Ilmajoen Speleihin, Härmän Häjyylyistä Lapuan Urkufestivaaleihin. Ei Suomen suvessa ainakaan tekeminen loppu! ▼

Aurinkoista ja lämmintä kesää

kaikille Plarin lukijoille!

Päätoimittajalta

Kuva: Jukka Hurjanen.

Eteläpohjalaisuus/Pohjalaisuus Nyt! -kirjoituskilpailu ratkesi

Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n järjestämän kirjoituskilpailun voittajat julkistettiin ja kolme parasta palkittiin juhlavassa tilaisuudessa Yleisradion Isossa pajassa 26.4.

Voittajien on helppo hymyillä: Enni Yli-Hyynilä, Ira Rajala ja Aino Valtavaara. Kuva Suvi Lahdenmäki.

Syksyllä 2015 käynnistetyyn, alle 25-vuotiaille suunnatun kirjoituskilpailun tavoite oli saada nuorten ääni kuuluviin ja selvittää, millaisia ajatuksia tämän päivän nuorilla on pohjalaisuudesta ja mitä se heille merkitsee. Kilpailuun tuli ympäri maakuntaa 31 varsin korkeatasoista tekstiä, joista raati valitsi kolme parasta ja lisäksi tunnustuspalkinnon saajat.

Voittajaksi raati valitsi kuortanelaisyntyisen, Vaasassa asuvan **Enni Yli-Hyynilän** tekstin *Mun eteläpohjalaisuus*, toiseksi ilmajokelaisen **Ira Rajalan** *Unohtumaton muisto lakeudelta* ja kolmanneksi oululaisen **Aino Valtavaaran** tekstiä *Perunanvarsia*.

Palkintotilaisuudessa puheenvuoron pitivät kilpailun suojelija, kirjailija **Antti Tuuri**, Helsingin Eteläpohjalaisten hallituksen puheenjohtaja **Jaakko A. Ojala** sekä kustannusosakeyhtiö Siltalan kustantaja **Touko Siltala**. Niin Tuuri kuin Ojalakin kiittivät kilpailuun osallistuneita ja kertoivat koko raadin puolesta, millainen ilo oli lukea nuorten kirjoituksia. Siltala puolestaan puhui kirjailijan työn vaativuudesta, mutta kehotti kaikkia jatkamaan kirjoittamista. Lukeminen ja kirjoittaminen kannattaa aina, hän päätti mainoslauseita mukaillen.

Kilpailun tasoa luonnehdittiin hyväksi ja raati ilahdutti erityisesti tekstien henkilökohtainen

ja yllättävistäkin näkökulmista pohjalaisuutta tarkasteleva ote.

Kilpailun raadissa toimivat kirjailija Antti Tuuri, Yleisradion journalistisen etiikan päällikkö **Riitta Pihlajamäki** sekä entinen lehtimies ja järjestöaktiivi **Pentti Kurunmäki** ja Helsingin Eteläpohjalaisten edustajina toimittaja **Hilka Kotkamaa**, yhdistyksen jäsenlehden Plarin päätoimittaja **Suvi Lahdenmäki** sekä puheenjohtaja, eläkkeellä oleva ympäristöneuvos Jaakko A. Ojala.

Kilpailua tukivat Etelä-Pohjanmaan liitto, Suomen Kotiseutuliitto, ministeri **Jaakko Numminen**, kirjailija Antti Tuuri sekä lehtimies Pentti Kurunmäki.

Eteläpohjalaisuus/Pohjalaisuus Nyt! -kilpailussa palkitut:

I palkinto, 1000 € Enni Yli-Hyynilä (Vaasa, synt. Kuortane): *Mun eteläpohjalaisuus* "Hauska, eteläpohjanmaan murteella kirjoitettu kertomus yllättää lukijansa vähän väliä. Ehjä kokonaisuus, joka kantaa mielenkiinnon herättävästä alusta hienoon lopputoteamaan asti."

II palkinto, 500 € Ira Rajala (Ilmajoki): **Unohtumaton muisto lakeudelta**

"Koskettava kuvaus koulukiusatuksi joutuneen ensimmäisestä päivästä uudessa koulussa, josta kirjoittaja tuntee löytävänsä kodin. Tarkasti kuvatut yksityiskohdat ja rehellinen kuvaus saa tunteet liikkeelle myös lukijassa ja teksti jää mieleen pitkäksi aikaa."

III palkinto, 300 € Aino Valtavaara (Oulu, suku Nurmosta ja Alahärmästä): **Perunanvarsia**

"Lyhyen ja nasevaan tekstiin mahtuu suuria tunteita pohjalaisesta liitosta. Herkkä ja koskettava tarina. Sopisi vaikkapa lyhytelokuvan käsikirjoitukseksi."

Raati ja palkitut yhteiskuvassa.

Lisäksi yhdistys jakoi tunnustuspalkintona kirjapalkinnon yhdeksälle kirjoittajalle, jotka ovat:

- » **Kaappo Lagerstedt**, Runoni Pohjanmaalle (Kauhava)
- » **Eveliina Salmenoksa**, Mikä tekee meistä eteläpohjalaisia (Seinäjoki, s. Kauhajoki)
- » **Suvi Mäkinen**, Unohtumaton muisto Lakeudella (Tampere, s. Valkeala)
- » **Anni Lindgren**, Lakeudet kutsuvat läpi elämän (Tampere)
- » **Emma Tuomela**, Juureni Etelä-Pohjanmaalla (Alajärvi)
- » **Wellamo Viitaniemi**, Kesäkotini Etelä-Pohjanmaalla (Seinäjoki)
- » **Iiris Särkiniemi**, Iso ja komia nainen - unohtumaton muisto lakeudella (Espoo)
- » **Mira Oravamäki**, Mitä varten kukaan ei ymmärrä (Vaasa, s. Kauhajoki)
- » **Ida Nurmi**, Kolloo korin tähren (Alavus)

Voittajateksti kuvaa kyläyhteisöä ja sen perintöä

Kilpailun voittaja Enni Yli-Hynnilä oli iloisen ylättyynyt voitostaan. Lopullinen sijoitus selvisi vasta palkintojenjaossa, joten jännitystä riitti viime metreille.

-Olin matkalla kuntosalilta kotiin, kun sain puhelinsoiton jossa ilmoitettiin että olen kolmen parhaan joukossa. Meni hetki tajuta koko asia, mutta sitten tuli aivan mahtava onnentunne. Samalla aloin jo jännittää tulevaa palkintotilaisuutta.

Yli-Hynnilä on syntynyt Kuortaneella, mutta opiskelee nyt neljättä vuotta viestintää Vaasassa ja työskentelee opiskelun ohessa muun muassa Pohjalaisen uutistoimituksessa tarvittaessa töihin kutsuttavana toimittajana. Kirjoittaminen on kuulunut elämään aina.

-Lapsesta asti olen kirjoittanut runoja ja novejia ja olen osallistunut myös muihin kirjoituskilpailuihin. Senkin takia tuntuu voitto nyt niin mahtavalta.

Yli-Hynnilä myös lukee paljon, ja kaikenlaista laidasta laitaan: scifiä, dekkareita, historiaa. Eri-tyisesti Kirsti Mannisen kirjat ovat tehneet vaikutuksen. Tavallisten ihmisten tarinat kiinnostavat.

Voittoisa teksti omasta eteläpohjalaisuudesta syntyi nopeasti.

-Aihe sytytti heti. Teksti kertoo omista kokemuksista pienessä pitäjässä, jossa on tiivis kyläyhteisö ja perhe. Nyt kun asuu kauempana, on oppinut arvostamaan tuota kaikkea ja näkemään tutut asiat toisin.

Mitä Etelä-Pohjanmaa kirjoittajalle merkitsee?

-Se merkitsee lämmintä tunnetta, kotia. Paikkaa, johon tuntee kuuluvansa.

Henkilökohtaisuus kannatti

Toiseksi tullut Ira Rajala kuuli kirjoituskilpailusta kun lukion äidinkielen opettaja siitä kertoi.

-Aioin ensin kirjoittaa yleisesti Etelä-Pohjanmaasta, mutta sitten mietin, mikä on oma unohtumaton muisto lakeudelta.

Rajala kuvaa tekstissään koulukiusatun ensimmäistä päivää uudessa koulussa. Arveluttiko kertoa näin henkilökohtaisesta asiasta?

-Ei oikeastaan. Tästä kaikesta on jo aikaa ja nykyiset ystävät tietävät nämä asiat.

Ystäviä Rajalalla olikin peräti kolme mukana palkintomatalla kannustamassa. Kaikki käyvät nykyään Ilmajoen lukiota. Myös Rajala lukee paljon, muun muassa fantasiakirjallisuutta.

-Suosikkini on Rick Riordan, joka on kirjoittanut Percy Jackson- ja Kanen aikakirjat -sarjat. Kirjoissa sekoittuvat muinaiskulttuurit ja nykypäivä.

Kustantaja Touko Siltala.

Palkinnot jakoi yhdistyksen puheenjohtaja Elle Mäkinen ja kirjailija Antti Tuuri.

Pohjalaistekstejä syvemmälle

Kolmanneksi tulleen Aino Valtavaaran teksti oli selkeimmin proosaa. *Perunanvarsia* on novelli pariskunnasta, joka on juuri palannut häämatkalta, mutta etsii vielä omaa yhteistä tulevaisuutta.

-Olin hyvin otettu kun kuulin sijoituksista. Odotan mielenkiinnolla myös millaisia ovat muiden kirjoittajien tulkinnat pohjalaisuudesta.

Valtavaara ei osallistunut hänkään ensi kertaa kilpailuun, kokemusta on J.H. Erkkö- kirjoituskilpailusta, johon Valtavaara osallistui runokokoelmalla. Silloin sijoitusta ei tullut.

Valtavaara opiskelee saksalaista filologiaa ja lukee paljon muun muassa saksalaista kirjallisuutta.

-Tarinan lukeminen on kuin matka, jonka aikana unohtuu kaikki muu.

Valtavaara on itse oululainen, mutta äidin suku on Nurmossa ja Alahärmästä. Pohjalaisuudesta tulee ensimmäiseksi mieleen jussipaita, kumisaappaat ja muut varsin miehiset symbolit.

-Päätin jo heti, että käytän kirjoituksessani näitä symboleja harkiten, koska ne ovat niin kliseisiä. Ne sopivat mielestäni taustalle, muttei pääasiaksi.

Kolme parasta kirjoitusta julkaistaan yhdistyksen 75-vuotisjuhla -Plarissa, joka ilmestyy syksyllä. Myös muita kirjoituksia julkaistaan tulevaisuudessa numeroissa ja niitä viedään luettavaksi myös yhdistyksen verkkosivuille. Yhdistys aikoo järjestää vastaavan kirjoituskilpailun myös ensi vuonna. Lisätietoa kilpailun teemasta, kohdejoukosta ja aikataulusta julkaistaan syksyllä. ▼

Kauhavan kaupunki vieraanamme

Maaliskuun toisena lauantaina 12.3. saimme runsaan ja arvovaltaisen joukon Kauhavalta vieraaksemme kansanedustaja **Antti Kurvisen** ja kaupunginjohtaja **Markku Lumion** johdolla.

Kauhavan muodostuu neljästä entisestä kunnasta eli Korttesjärvestä, Alahärmästä, Ylihärmästä ja Kauhavasta. Hyvin tuntuu liitokset sujuneen ja nykyinen Kauhava on hyvin elinvoimainen kaupunki, eikä siellä turhaan kuuluteta kutsua ”Tuu jo kotia” 40000 mahdolliselle paluumuuttajalle ja kyllä sitä myös meidänkin tilaisuudessa markkinoitiin.

Kauhavan kaupungin tervehdyksessä Markku Lumio kertoi kaupungin tunnuslukuja: asukkaita on 17000, firmoja 1400 ja talouskin 2,3 Me ylijäämäinen, joten hyvältä kuulostaa. Täten kunnalla on resursseja ottaa 270 pakolais-takin vastaan.

Liikenneolosuhteetkin paranee, kun Härmän rautatieasema avataan 20.7.

Terveystienhuollossa tuottamisvastuu on kuntayhtymällä. Lääkäriinkään ei tarvitse jonottaa, joten tervettä porukkaa taitaa kunnassa olla. Perheitä kunnassa on 4792, Kauhava on maatalouspitäjä 900 maatilalla ja turkistarhausta on 80 tilalla. Karjatiloja on 112. Lisäksi 70–100 uutta firmaa syntyy vuosittain puu- ja metalliteollisuuteen.

Leivän lisäksi on sirkushuveja, joita sitten tuottaa PowerParkin huvikaupunki, jossa kyllä kannattaa ohikulkiessa käydä ja lähteä vartavastenkinkin.

Musiikkielämyksistä saimme nauttia **Kalle Peuran** ja **Satu Valkaman** korkeatasoisten esitysten myötä. Esimerkkeinä Prokofin Mercutio ”Romeo ja Julia” ja Beethovenin ”Metsästys” sonaatti I osa.

Elle Mäkinen toivotti kauhavaiset tervetulleeksi.

Joonas Autio toimi tilaisuuden tirehtöörinä.

Kaupunginjohtaja Markku Lumio kertoi Kauhavan olevan vireä kaupunki.

Satu Valkama tarjosi upeaa soitantaa kanteleella.

Humoristista jutustelua eteläpohjanmaan murteella esittivät **Impi** ja **Auvo**. Tirehtöörinä hääri **Joonas Autio**.

Helsingin Eteläpohjalaisten puolesta vieraat toivotti tervetulleiksi puheenjohtajamme **Elle Mäkinen**. Hän otti myös myöhemmin vastaan Kauhavan kaupungin standaarin, jonka luovuttivat kaupunginjohtaja Markku Lumio ja kansanedustaja, valtuuston 1. varapuheenjohtaja Antti Kurvinen.

Päätössanat tilaisuudessa lausui kansanedustaja Antti Kurvinen.

Hän painotti kolme asiaa: ”Hopea-taloutta” eli Kauhavalla 4.elämänvaiheelle hyviä palveluja. Toiseksi Kauhava on logistisesti ja liikenteellisesti hyvässä paikassa: – siellä kohtaavat valtatie 119 ja 63 ja tulossa on uusi rautatiepysäkki. Kolmanneksi valmius elää maailman sykkeessä; ”turvapaikkakriisissä” paljon työperäisiä maahanmuuttajia, joita Kauhavalla tarvitaan.

Tähän tilaisuus loppui ja 180 henkinen yleisö siirtyi tyytyväisenä kahville ja tapaamaan tuttuja. ▼

Täysi turvallinen eteläpohjalaisia oli tullut nauttimaan kauhavalaiden esityksistä.

Pianon takana korkeatasoisesta musiikista vastasi Kalle Peura.

Impi ja Auvo naurattivat yleisöä.

Päätössanat lausui kansanedustaja Antti Kurvinen.

Kahvipöydässä Anja Ojander, Markku Lumio, Antti Lanamäki, Antti Kurvinen ja Elle Mäkinen.

Tangon taikaa Kampissa Tangokavalkadi täydelle salille

Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n ja Suomalaisen tangon Satumaa ry:n yhdessä järjestämä tangokonsertti 9.4. oli menestys. Väkeä oli noin puolitoistasataa ja oli mukava istua ja kuunnella, vaikkei tangon taivutukseen lattialla ollutkaan nyt mahdollisuuksia.

Ohjelman oli organisoinut Satumaa ry:n hallituksen puheenjohtaja **Ilmari Ylä-Autio** ja hän myös juonsi tilaisuuden yhdessä **Anne Salon** kanssa.

Eteläpohjalaiset ry:n hallituksen puolesta taiteilijat ja yleisön toivotti tervetulleeksi **Tarmo Ojalauma**, joka myös lopussa jakoi hyvin ansaitut ruusut esiintyjille.

Esiintyjäkaarti oli mittava ja kukin esiintyjistä lauloi 1–3 kappaletta.

Tilaisuuden aloitti **Unto Monosen** vaikuttavalla Lapin tangolla vuoden 2013 tangonuori, kouvolalainen lukiolainen **Aino Niemi**, joka on esiintynyt teatterissa, konserteissa ja musikaalissa.

Seuraavana esiintyi vuoden 2014 tango nuori, nokialainen **Joonas-Ville Hietaniemi**, jolla on kokemusta kirkkokonserteista ja monista julkisista esiintymisistä.

Seinäjäkokenut **Mervi Kovero** on kolmesti sijoittunut neljän parhaan joukkoon Tango markkinoiden finaaleissa. Hän lauloi tangot *Rannalla tuulee* ja *Rannalla*.

Suomalainen tangokuuluisuus ja vuoden 1989 tangokuningas **Risto Nevala** lauloi *Lago Maggiore*n ja *Mustalaisviulu* tunnetulla taidolla.

Oopperalaulaja **Henrik Lamberg**, joka on esiintynyt myös Kivikasvot-ryhmässä, lauloi mahtavalla äänellään *En päivääkään vaihtaisi pois*.

Erika Vikman, vuoden 2008 tangojuniori, Idols-finalisti ja tangokuningatar kilpailun superfinalisti, lauloi tangot *Yön kuningatar* ja *Jäljet hiekassa*.

Viimeisenä esiintyi **Fredi**, joka on jäsen myös kuuluisassa Kivikasvot-ryhmässä ja lauloi tangon *Siks oon mä suruinen* ja oman sävellyksensä *Avaa sydämesi mulle*.

Kavalkadi jatkui vielä toisella kierroksella entistä kauniimmilla tangoilla ja tilaisuus loppui Fredin tunnetuksi tekemään kappaleeseen *Kolmatta linjaa takaisin*.

Pianosäestyksestä vastasi **Rami Loukola**.

Karaokesäestyksestä vastasi **Jukka Silander**.

Mervi Kovero, Henrik Lamberg, Ilmari Ylä-Autio

Henrik Lamberg säestäjänään Rami Loukola.

Pianosäestyksestä vastasi Rami Loukola.

Aino Niemi

Joonas-Ville Hietaniemi

Erika Vikman

Fredri

Lopuksi Tarmo Ojaluoma kiitti yhdistyksen puolesta laulajia.

Tangon ilotulitusta konsertin jälkeenkkin

Kevään suuri tangokavalkadi sykkähdetti salin täyteistä yleisöä. Mutta ei siinä kaikki: tangojuniori- tangoseniori-esikarsinnat saivat monen jäämään tangojen pariin. Todelista tangon ilotulitusta koko päivän ajan!

Tangojuniori-sarjasta semifinaaliin valittiin **Esmeralda Taponen** Pöytyältä ja tangonuori-sarjasta **Veeti Tikkanen** Kouvolasta. Esikarsinnan yhteydessä keskusteltiin ajankohtaisesta aiheesta: missä ovat helsinkiläiset tytöt ja pojat? Heitä ei laulukilpailuissa näy.

Arvostelun kärjen kohdistan ennen muuta laulunopettajiin. Kun muualla päin maata laulunopettajat ja luokanopettajat kannustavat tyttöjä ja poikia mukaan laulukilpailuihin, samanlaista intoa pääkaupunkiseudulla ei ole havaittavissa. Kiinnitin asiaan huomiota, kun helmikuussa sain osallistua Laulupedagogit ry:n koulutuspäivien paneeliin Tampereella. Yhteinen kanta oli selkeä: lasten ja nuorten laulukilpailut kehittävät tyttöjen ja poikien laulutaitoa ja edistävät sosiaalista vuorovaikutusta.

Tangoseniori-esikarsinta oli korkeatasoinen. Laulajia oli parisenkymmentä. Tuomarit valitsivat suoraan semifinaaliin **Kirsi Ukkosen** Kouvolasta ja **Allan Rotin** Asikkalasta.

Tuomareina olivat vuoden 2015 tango-seniori **Jarmo Pellinen** ja oopperalaulaja **Henrik Lamberg**. Tangojuniori-sarjassa tangokuningas **Risto Nevala** ja vuoden 2013 tangonuori **Mikael Happonen**.

Ilmari Ylä-Autio

Suomalaisen tangon Satumaa ry:n puheenjohtaja,
www.suomalaisentangonsatumaa.fi

Helsingin Eteläpohjalaisten vuosikokous 2016

Helsingin Eteläpohjalaisten vuosikokous pidettiin 13.4. Kampin palvelukeskuksessa.

Kokouksen puheenjohtajana toimi **Antti Lanamäki** ja sihteerinä **Helena Pyhälähti-Räisänen**.

Kokouksessa valittiin yhdistykselle uusi puheenjohtaja. Viisi vuotta puheenjohtajana toiminut Elle Mäkinen kiitti yhdistystä mielenkiintoisesta kaudesta, jonka aikana on päässyt syvälle pääkaupunkiseudun eteläpohjalaisuuteen ja tunteneensa suurta ylpeyttä saadessaan edustaa yhdistystä eri tilaisuuksissa. Antero Tala kiitti yhdistyksen puolesta Mäkistä erittäin hyvin hoidetusta puheenjohtajan toimesta. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Jaakko Antero Ojala, joka on kotoisin Ilmajoen koskenkorvalta ja tehnyt uran ensin Säteilyturvakeskuksessa ja Kauppa- ja teollisuusministeriössä ja myöhemmin Ympäristöministeriössä, josta jäi eläkkeelle nelisen vuotta sitten. Ojala kiitti luottamuksesta ja kertoi jo eläkkeelle jäädessään tuumanneensa, että nyt jää aikaa toimia eteläpohjalaisten parissa. ▼

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 13.4. Kampissa.

Puheenjohtajan nuija vaihtui omistajaa Elle Mäkiseltä Jaakko A. Ojalalle.

Antero Tala kiitti väistyvää puheenjohtajaa koko yhdistyksen puolesta. Kokouksen puheenjohtaja Antti Lanamäki seuraa toimitusta.

Helsingin Eteläpohjalaisten hallitus vuonna 2016:

Hallitus:

Jaakko A Ojala hoitaa hallituksen puheenjohtajuutta vuosikokouksesta 2016 vuosikokoukseen 2017

Antero Tala, varapuheenjohtaja. Muut tehtävät: toimitusneuvosto, ilmoitusvastaava, kotisivuvastaava ja yrittäjien yhdyshenkilö

Helena Pyhälähti-Räisänen, sihteeri
Suvi Lahdenmäki, Plari-lehden päätoimittaja ja tiedotusvastaava

Elle Mäkinen, ohjelmatoimikunta

Henrik Lamberg, musiikkivastaava, kulttuurivastaava sekä ohjelmatoimikunta

Tarmo Ojaluoma, toimitusneuvosto, kotisivujen ylläpito ja jäsenrekisterin yhdyshenkilö

Hilkka Kotkamaa, toimitusneuvosto

Vilho Korkeamäki, yrittäjien yhdyshenkilö

Ritva Viitamäki, toimitusneuvosto, järjestelytoimikunta, sekä pinssien ja adressien myynti

Keijo Kiviluoma, ohjelmatoimikunta

Mikko Hunnako, yhdistyksen kotisivut

Anita Molin, järjestelytoimikunta

Muut tehtävät:

Raija Kallio, kirjanpitäjä ja rahastonhoitaja

Olavi Saarenpää hoitaa yhdistyksen tilaisuuksissa isännän tehtävää

Kirsti Kymäläinen hoitaa yhdistyksen jäsenrekisteriä

Antton Luoma on Helsingin Yliopiston Etelä-Pohjalaisen Osakunnan asettama edustaja hallituksemme kokouksissa vuoden 2016 ajan.

Etelä-Pohjalaisen Osakunnan edustaja esittäytyy

Hei, nimeni on Antton Luoma ja olen kotoisin Kauhavalta. Opiskelen neljättä vuotta tähtitiedettä Helsingin yliopistossa. Valmistuin tänä keväänä luonnontieteiden kandidaatiksi ja jatkan opintojani maisterivaiheessa. Opintojen lisäksi käytän aikani opiskelijatapahtumissa käymiseen ja tapahtumien järjestämiseen. Kesäisin tykkään pyöräillä ja käydä silloin tällöin pelaamassa frisbeegolfia.

Liityin Etelä-Pohjalaiseen Osakuntaan jo opintojeni alussa ja olen ollut siten aktiivisesti mukana Osakunnan toiminnassa heti alusta lähtien. Olen fuksivastaavana toivottanut uusia opiskelijoita Osakuntaan, jäsenrekisterinhoitajana kirjannut uusia jäseniä rekisteriin ja laulunjohtajana laulattanut osakuntalaisia pöytäjuhlissa. Tänä vuonna olen EPO:n yhteistyövastaava ja kolmatta vuotta Osakunnan hallituksessa.

Osakunnan lisäksi olen koko opiskeluaikani ollut mukana tähtitieteen opiskelijoiden ainejärjestössä, Meridiaani ry:ssä. Ainejärjestössä on samanhenkisiä oman alan opiskelijoita, joiden

kanssa tulee oltua tekemisissä päivittäin. Pienen, mutta aktiivisen ainejärjestön toiminta on osaltaan auttanut minua viihtymään opinnoissani Kumpulan kampuksella. Osakunta taas tarjoaa poikkitieteellistä seuraa ja monipuolista toimintaa. Pidän erityisesti siitä, että Osakunnan pitkät perinteet näkyvät tapahtumissa.

Muuttaessani Kauhavalta Helsinkiin en tuntenut ketään oman ikäistäni täältä. Ihmisiin tutustuminen oli suurin syy siihen, miksi osallistuin kaikkiin mahdollisiin tapahtumiin ja lähdin mukaan ainejärjestö- ja osakunta-toimintaan. En ole kertaakaan katunut tätä, sillä opiskelijajärjestötoiminta on tarjonnut mielekästä ja mieluista tekemistä opintojen ohkeen. Sitä kautta olen saanut lukemattomia hyviä ystäviä ja päässyt tekemään asioita, joita en muuten olisi ikinä tehnyt. Järjestöissä olen oppinut paljon hyödyllisiä tietoja ja taitoja luentosalien ulkopuolella. ▼

Antton Luoma,
EPO:n yhteistyövastaava Kauhavalta

Kuva: Jouko Niinimäki

Osakuntaelämää

Kiitos!

Jättäessäni Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n puheenjohtajan tehtävät haluan esittää lämpimät kiitokseni miellyttävästä yhteistyöstä kaikille jäsenille, hallitukselle, toimihenkilöille, yhteistyökumppaneille ja eteläpohjalaisten ystäville. Kuluneet viisi vuotta ovat antaneet minulle paljon. Olen saanut olla veto vastuussa elinvoimaisessa yhdistyksessä, jonka pääasiallinen tehtävä on yhteyksien ylläpitäminen pääkaupunkiseudun ja kotimaakunnan välillä sekä edistää eteläpohjalaiseen kulttuuriperinteen säilymistä. Tässä tehtävässä olen saanut seurata monipuolista eteläpohjalaista kulttuurielämää ja syventää kulttuurituntemustani eteläpohjalaisuuteen. Olen saanut tavata lukuisia mielenkiintoisia eteläpohjalaislähtöisiä sekä kulttuurin, elinkeino- ja yhteiskuntaelämän vaikuttajia että meitä muita kotimaakuntaamme rakastaavia eteläpohjalaisia.

Yhdistyksemme täyttäessä 75 vuotta toivon kulttuuriperinteen säilyvän edelleenkin lujana joukossamme. Kuluneena talvena saimme kokea myös nuorten kirjoituskilpailun tuloksissa miten "eteläpohjalaisuus ei lähde pesemälläkään pois". Siispä jokainen jäsen voisi lähipiiristään tuoda nuoremmasta sukupolvesta yhden tai pari jäsentä yhdistykseemme jäseniksi, näin takaisimme kulttuuriperinteen säilymisen ja tietäisimme mistä oomma kotoosin ja missä juuremme ovat! ▼

Aurinkoista kesää!

Elle Mäkinen
hallituksen jäsen
Helsingin Eteläpohjalaiset ry

Tapani Piirto ikuistaa ihmisen eri puolia

Uudenmaankadulla, aivan Diana-puiston tuntumassa upean jugendtalon kivijalassa loistaa komea ovaalinmuotoinen kyltti ja siinä teksti: Taidesalonki Piirto. Paikan omistaja on taidemaalari itsekin, tänä keväänä 70 vuotta täyttänyt Tapani Piirto, jonka sukujuuret ovat Jalasjärvellä.

Tie taiteilijaksi ei ollut aivan tavanomainen. Yrittäjäisen ja kotirouvana toimineen äidin poika nautti piirtämisestä jo koulussa, mutta ura alkoi 70-luvulla taidekauppiaana. Työssään Piirto tutustui taiteilijoihin ja oppi erottamaan hyvän huonosta. Eräässä ateljeessa vieraillessaan Piirto teki sen virheen, että alkoi neuvoa herkkähipiäistä taiteilijaa laittamaan varjostusta tuonne ja valoa sinne, ja sai lopulta vastaukseksi tiuskaisun: maalaa sitten itse!

Piirto tarttui kuin tarttuikin siveltimeen ja alkoi perehtyä maalauksen saloihin muun muassa venäläisten opettajien kuten **V.A. Lednevin** johdolla.

-Opinnoissa käytiin läpi sommittelua, värioppia, eri tekniikoita ja värien taittoa. Tekniikkaa voi opetella, mutta oma tyyli pitää kehittää itse. Vähitellen se alkoikin löytyä.

Tapani Piirron maalaukset ovat usein henkilöfiguureja.

-Ihminen on niin moni-ilmeinen, siinä ei kuvattava lopu. Itselleni se on tuntunut omimmalta. Ihmisen kuvaaminen on myös vaativaa.

-Ihmissilmä näkee heti, jos esimerkiksi varjalan suhteet ovat pielessä.

Tekniikkana Piirto käyttää pääasiassa öljyväriä kankaalle.

-Pidän siitä, että työn täytyy välillä antaa kuvaa, ja voi tehdä montaa työtä yhtäaikaan. Maa-

Tapani Piirron mielialihe on ihminen.

lin kuivuttua voi taas nähdä työn uudella lailla ja sitä voi tarvittaessa myös korjata.

Kiehtova taiteen maailma

Täyspäiväiseksi taiteilijaksi Piirto jäin 90-luvun alussa. 2001 perustettiin galleria, jota Piirto pyörittää yhdessä **Anita Aulan** kanssa. Oma näyttely on galleriassa kerran vuodessa, muuten näyttelyillä on niin suomalaisten kuin ulkomaalaistenkin taiteilijoiden töitä. Monista taiteilijoista on tullut hyviä ystäviä.

-Meillä on ollut taiteilijoita aina Perusta, Chilestä ja Japanista saakka. Paljon teemme yhteistyötä myös eri maiden lähetystöjen kanssa ja toisinaan ne järjestävät galleriassa tilaisuuksiaan.

Pariskunta matkustaa paljon ja aina matkoihin sisältyy kierros paikallisissa gallerioissa. Lontoon, Pariisin ja Amsterdamin galleriat ovat tulleet tutuiksi, mutta myös kaukaisemmat USA:ta ja Australiaa myöten. Selkeä ero taidekaupassa näkyy jo Ruotsin ja Suomen välillä.

-Ruotsissa kuvataide on arkipäiväisempää, taidetta hankitaan koteihin paljon enemmän. Suomessa hankinnat tehdään harvoin harkituina, vaan usein teos vain tulee eteen ja se ostetaan. Myöhemmin asiakas saattaa tulla kiittämään ja kertomaan kuinka paljon iloa teos on tuottanut.

Kiinnostus gallerioita kohtaan on Suomesakin kasvussa ja kynnystä astua galleriaan yritetään madaltaa edelleen. Taidesalonki Piirto on esimerkiksi mukana Galleriakeskiviikossa, kolme kertaa keväällä ja kolme kertaa syksyllä, kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona järjestettävässä tapahtumassa, jolloin Helsingin gallerioissa järjestetään monenlaista ohjelmaa.

-Galleriassa käynti ja taiteen katsominen antaa elämyksiä. Hyvä taide heilauttaa jotakin puolta tunteessa, oli se sitten iloa tai surua.

Piirto on itse hyvin avarakatseinen kaiken taiteen suhteen:

Tapani Piirron tauluissa on heleyttä ja kauneutta.

Taidesalonkia pyöritetään yhdessä Anita Aulan kanssa.

Tapani Piirto toivottaa kaikki tervetulleeksi tutustumaan Taidesalonkiinsa

-Jokainen tyyliisuunta käy, jos työ on vain korkeatasoisesti tehty. Hyvän taulun määritelmä on minusta se, että se tuottaa hyvää oloa katsojalle ja siitä saa jotakin irti.

Pohjanmaalta Euroopan gallerioihin

Pohjalaisia taiteilijoita on Galleria Piirrossa tietysti näytteillä myös tasaiseen tahtiin. Aiemmin myös **Juhani Palmun** galleria oli seinänaapurina.

Vaikka Piirto syntyi Jalasjärvellä, parhaimmat muistikuvat ovat Seinäjoelta, johon perhe muutti Tapanin ollessa viisivuotias.

-Urheilua harrastin, pelasin pesäpalloa, juoksin ja luistelin. Seinäjoki tuntui silloin tosi isolta paikkakunnalta, kertoo Piirto.

-Isä oli kiinnostunut taiteesta ja keräsi sitä, sieltä kipinä varmaan sai alkunsa.

Pohjanmaalla Piirto käy noin kerran vuodessa ja oma poikakin asuu Seinäjoella.

Näyttelyitä Piirrolla on ollut Suomen lisäksi mm. Nizzassa, Bernissä, Tukholmassa ja Uppsalassa. Tänä kesänä töitä on esillä Moisio Taide- ja Pitokartanossa Elimäellä ja oopperajuhlien aikaan Savonlinnan Casinolla.

Taiteilijan työ on jatkuvaa oppimista.

-Voisi todeta kuten Picasso 80-vuotispäivänään, että kunpa oppisi jonain päivänä maalaamaan. Ihminen löytää itsestään koko ajan paljon uutta. Se on mielestäni koko elämän juju. ▼

Kirkon merkitys yhteiskunnassa

Ministeri Jaakko Numminen tapasi työssään niin paavin kuin patriarkkojakin

Ministeri Jaakko Numminen toimi opetusministeriön kansliapäällikkönä 1973–1994. *Kirkko Keskellä yhteiskuntaa* -teos perustuu hänen muisteluihinsa ja muistiinpanoihinsa sekä pitämiin puheisiinsa tuolta ajalta. Opetusministeriössä hän oli monien aloitteiden alullepanija, vaikuttaja ja päättäjä.

Venäjän ortodoksisen kirkon patriarkka Pimen ojentamassa Jaakko Nummille Pyhän Vladimirin toisen luokan kunniamerkkiä vuonna 1988.

Kirjan henkilöhakemistossa on yli 500 nimeä ja siinä on 27 lukua, osa alaotsikointineen. Musta-valkoisin valokuvien kuvitetun teoksen moniulotteisuutta lisää myös kansainvälisyys, sillä kansliapäällikkö matkusti kotimaan lisäksi usein myös rajan taakse Venäjälle (Neuvostoliittoon), kävi Paavin luona Vatikaanissa ja tutustui Ruotsin kirkollisiin oloihin. Kirjan tekee läheiseksi kohdat, joissa kirjoittaja kertoo omia lapsuutensa ja nuoruutensa muistelujaan sekä sukulaistensa mukanaoloista eri yhteyksissä Suomen historiallisissa tapahtumissa.

Jaakko Nummisen aikana opetusministeriö sai ensimmäisenä Suomen ministeriöistä tieteelliset mitat täyttävän historiateoksen, kun vuonna 1994 julkaistiin **Veli-Matti Aution** teos *Keisariillisen Suomen senaatin kirkollistoimikunnan ja opetusministeriön matrikkeli 1809–1993*. Se kertoo, miten opetusministeriö juontaa juurensa vuodelta 1809 Suomen hallituskonseljin eli myöhemmin senaatin kirkollisasiain toimikunnasta. Suomen itsenäisyysvaiheessa viraston nimi muuttui vuosina 1918–1920 nopeassa tahdissa ensin kirkollis- ja opetusasiain toimituskunnaksi,

sitten kirkollis- ja opetusministeriöksi ja lopulta yksinkertaisesti opetusministeriöksi. Vuonna 2009 ministeriön 200-vuotisjuhlien kunniaksi nimi muuttui opetus- ja kulttuuriministeriöiksi.

Opetusministereissä pappeja

Itsenäisyysajan ensimmäisten vuosikymmenien opetusministereissä oli neljä pappia, **Lauri Ingman** (neljässä hallituksessa ennen valintaansa Suomen arkkipiispaksi), **Paavo Virkkunen**, **Antti Kukkonen** (seitsemässä hallituksessa) ja **Yrjö Loimaranta**. Toisen maailmansodan jälkeisinä vuosina pappeja oli **Lennart Heljas** ja **Gustav Björkstrand**.

Kirkko keskellä yhteiskuntaa -teoksessa tulee esille, mitä asioita Jaakko Numminen painotti puheissaan valtion edustajana kirkolliskokouksissa. Hän muistelee aikaa, jolloin isä **Juuso Vilho Numminen** oli Vaasan hovioikeuden asessorina hovioikeuden edusmiehenä kirkolliskokouksessa jo sodan aikana vuodesta 1943. Isä jatkoi samassa tehtävässä edelleen 1950-luvulla korkeimman oikeuden edustajana. Silloin kirkolliskokoukset kestivät kuukau-

den ajan ja ne pidettiin Turun arvokkaimmassa kokouspaikassa Vanhassa akatemiassa. Kokousedustajana isä asui Hamburger Börssissä, missä Jaakko kävi häntä kerran tapaamassa.

Millaisiin asioihin paneuduttiin Kirkko- ja valtio-komiteassa? Siellä pohdittiin mm. hautuumaiden ylläpidon vastuujakoa. Valtion tulisi tukea seurakuntia taloudellisesti antamalla konservointiapua arvokkaimman kirkollisen rakennus-, esine- ja taideperinnön säilyttämiseksi. Aiheelliseksi katsottiin huomauttaa, että kirkkojen sakraaliesineistöissä kansallisaarteisto oli vakavasti uhattuna liian kuivassa ja lämpimässä ilmastossa.

Jaakko Nummisen sydäntä lähellä olivat vanhojen puukirkkojen ja pappiloiden säilyttäminen. Rakennetun kulttuuriperinnön vaalimista hoiti Museoviraston rakennushistorian osasto. Todettiin, että puukirkot olivat heikosti suojeltu tulipalojen varalta. Kirjoittaja vietti lapsuutensa ja nuoruutensa onnellisia kesä Kurun pappilassa Pohjois-Hämeessä isovanhempien luona. Ruoveden Pyynikkilän pappila restauroitiin pappilamuseoksi 1970-luvulla, mutta se paloi 1979. Pappila oli Jaakko Nummisen isoäidin syntymäkoti.

Uskonnonopetuksen tärkeys

Jaakko Numminen piti tärkeänä, että koulujen uskonnonopetus säilytettiin 1970-luvulla, vaikka aamuhartaus menetettiin. Elämäntietomustieto oli suunniteltu lähinnä uskonnotomia koteja varten. Hänestä uskonnonopetus on tarpeellista suomalaisten oman identiteetin kannalta. Kansalaisten olisi tärkeää tuntea yleisten, kirkollisesta traditiosta johtuvien juhlapäivien, pääsiäisen, helluntain, juhannuksen, pyhäinpäivän ja joulun pyhien historiallinen tausta. Myöskin keskeiset perhetapahtumat kuten häät, ristiäiset ja hautajaiset, käyvät ymmärrettäväksi vasta uskonollisten perinteiden kautta, kuten myös kummien merkitys. Ainakin yleisimmät virret ja hengelliset laulut, niin kuin *Jumala ompe linnamme*, *Maa on niin kaunis*, *Isänmaanvirsi*, *Suvi-virsi* ja tavallisimmat joululaulut olisi hyvä osata.

Ortodoksisuus tuli Jaakko Nummiselle tutuksi jo seurustelu- ja avioliittoaikana. Hän muistelee kirjassa: *"Elämäni unohtumattomia hetkiä oli, kun minut vihittiin kaukaa Aunuksen Karjalasta syntyisin olevan ortodoksisen vaimoni (Maija o.s. Kairikko) kanssa tuntikausia kestävien perinteellisten, syvästi symbolisten seremonioiden mukaan."* Arkipiispa **Paavalio** pyydettiin suorittamaan ortodoksiseen kulttuuriin kuuluva kodinsiunaus, kun Jaakko Nummisen äidin kotitalo siirrettiin Lapuan Haapakoskelta 1970–1980-luvun taitteessa Sipooseen. Arkipiispa siunasi Miijan-

mäen ja toi samalla pohjalaistuvan takaseinälle kauniin Jumaläidin ikonin.

Jaakko Numminen kertoi kirkkoneuvosten sanoneen, että *Kirkko keskellä yhteiskuntaa*-teos tulisi laittaa teologiseen tiedekuntaan oppikirjaksi, koska sellaista asioista ei muissa oppikirjoissa mainita. Minun tietämystäni kirja avasi erityisesti eri uskontokuntien kanssakäymisestä ja siitä, miten monitahoista se on. Hämmästyttävää oli esimerkiksi se, että suomalainen valtuuskunta vei Jaakko Nummisen johdolla latinankielisen Kalevalan paavi **Johannes Paavali II:**lle Roomassa 14. tammikuuta 1987. Teos oli nahkakantinen, erityiskotelolla varustettu ja järjestyksessä toinen kappale. *Kirkko keskellä yhteiskuntaa*-kirja osoittaa, miten lukuisissa Suomen asioissa kansliapäällikkö työnsä puolesta joutui olemaan mukana. On tärkeää, että tällainen arvokas historiallinen tieto on koottu ja kirjoitettu kirjaksi, koska kirjan tapahtumat ovat osittain vain Jaakko Nummisen tiedossa ja muistissa.

Jaakko Numminen sanoo kirjassa: "Olen syvästi kiitollinen niistä yhteyksistä kirkolliseen maailmaan, jotka asemani opetusministeriön kansliapäällikkönä toi minulle. Tuskin on toista suomalaista, jolla on ollut tilaisuus tavata, jopa keskustella kolmen Moskovan ja koko Venäjän patriarkan ja Armenian katolikkoksen kanssa, kuunnella Konstantinopolin patriarkan liturgiaa ja vaihtaa puheita kristikunnan päämiehen paavin kanssa. Gloria Dei".

Kirjan kansi

Jaakko Numminen: *Kirkko keskellä yhteiskuntaa* Turun kirkolliskokouksista Armenian patriarkaattiin Kirjapaja 2015, 216 s. ▼

"Puhtaan, paikallisen ruuantuotannon puolesta."

Euroopan parlamentin varapuhemies

ANNELI
JÄÄTTEENMÄKI

www.annelijaatteenmaki.net
annelijaatteenmaki@europarl.europa.eu

Vähäkyröläinen erikoiskirjailija Stinke Itäniemi: Juureni ovat vahvat kuin sokerijuurikkaat

Stinke A. Itäniemi
on Vähässäkyrössä
syntynyt kirjailija, jonka
esikoiskirja on nimeltään
Saturnuksen viettelys.

Kirjani kielessä en käytä murretta, mutta ehkä suora ja konstailematon puheenparsi on pinnan alla juuri pohjalaista perua, esikoiskirjailija Stinke Itäniemi kertoo.

Itäniemi on pesunkestävä pohjalainen, mutta nykyistä oloaan hän kuvaa olevansa "Turkuun päätnyt ukulelea soittava globaali kulkuri".

Aloitetaan erikoisesta etunimestä: Stinke on hänen virallinen etunimensä, mutta ei alkuperäinen ristimänimi.

» Joo, se on lempinimeni. En pitänyt omasta nimestäni Anna-Stiina, jonka olin saanut. Siihen on alun perin syynä se, että minulle luettiin lapsena satua Tuhkimosta ja toinen ilkeistä sisarpuolista oli sadussa Anna-Stiina. Minulle oli kauhistus olla samanniminen ilkeän sisarpuolen kanssa. Välillä minua kutsuttiin Unskiksi, mutta se muistutti liikaa pystybaarissa seisoskelevan vaimonhakkaajan nimeä, joten otin lopulta toisen lempinimeni omakseni. Niin minä olen nyt Stinke eikä kukaan muista enää mitään muuta nimeä.

Saturnuksen viettelys on tarina kahden ihmisen kamppailusta, jossa ei ole sääntöjä. Taistelu käydään Sannan ja Ilarin välillä, Venuksen eli seksuaalisuuden ja Saturnuksen eli hulluuden välillä.

» Halusin kirjallani osoittaa yhteiskunnan järjestömyyttä ja epäkohtien ilmentymiä. En nähnyt mitään järkeä kirjoittaa uudelleen jotain Putte Possun harmiton seikkailua, vaan luoda katseen ihmiselon pimeyteen. Tämän piinaavan ahdistuksen olen halunnut esittää jotenkin hausalla tavalla.

» Halusin kertoa siitä, miten vieraantunut ihminen on itsestään. Olen huomannut, että useimmat ihmisten potemat sairaudetkin johtuva tunteista ja niiden voimasta ja epätasapainosta, Stinke Itäniemi selvittää kirjaansa.

» Tunteet varastoituvat kehoon, erityisesti kun ympäröivä yhteiskunta ei hyväksy tarpeeksi tunteiden purkamista, vaan suosii niiden pitämistä ihmisen sisällä. Vain pysähtyneisyys ja jäykkyys ovat hyväksytyjä ja se tekee ihmisestä sairaan.

Kirjan päähenkilö luulee pahaa oloaan ensin aivokasvaimeksi, mutta vaiva saa lopulta nimen: paniikkihäiriö. Kiire ja informaatiotulva ovat lopullinen syy, miksi nuoren ihmisen elämä järkkyy.

Kirjan synkkä maailmankuva antaa kuitenkin väärän kuvan kirjailijasta. Stinke on olemukseltaan oikea ilopilleri, jolla on vaikea pysyä paikoillaan. Hymy on herkässä ja korvakorut heiluvat naurunpurkausten tahtiin. Tyttö paljastuu parin murren jälkeen ihan oikeaksi pohjalaistytöksi.

» Olen kotoisin Vähäkyrön Merikaarosta, sieltä joen varrella sijaitsevasta keltaisesta talosta. Joskus tulee naureskeltua pienelle kotikylälleen, mutta olen todella ylpeä omista juuristani. Tapaan sanoa, että juureni ovat vahvat kuin sokerijuurikkaat.

» Minun pohjalainen mentaliteettini on paistanut minusta kaikissa niissä kaupungeissa, joissa olen aikuisena asunut. Olen ronski ja räväkkä. Kirjani kielessä en käytä murretta, mutta ehkä suora ja konstailematon puheenparsi on pinnana alla juuri pohjalaista perua.

Stinke A. Itäniemi lähti aikoinaan "vapauteen" kirjoitettuaan ylioppilaaksi Vaasan lyseon lukiosta. Erilaisten töiden ohessa hän on opiskellut Steiner-pedagogisessa Snellmannin korkeakoulussa vuoden. Sen jälkeen hän lähti vapautta maistelevaan matkustellen ja lopulta hän päätyi Oriveden opistoon opiskelemaan kirjallista ilmaisua Juri Saarikosken innoittamana. Tätä nykyä hän opiskelee Turussa yhteisöpedagogiaa. Ja kirjoittaa. ▼

Kansainvälinen kanava TV 7 sai alkunsa olohuoneesta

Studioilla tehdään kanavalle sisältöä keskusteluohjelmista lasten- ja musiikkiohjelmiin. Helsingin Eteläpohjalaisten hallitus tutustuu studion toimintaan Martti Ojareksen opastuksella.

Yhdistyksen hallitus tekee aika ajoin vierailuja eteläpohjalaisten yrittäjien ja vaikuttajien työpaikoille. Huhtikuussa se tutustui varsin mielenkiintoiseen paikkaan, televisiokanava TV 7 toimintakseen ja studioihin Sörnäisissä. Kanavan perustaja ja johtaja on Martti Ojares, joka on lähtöisin Ylistarosta.

Martti Ojares toimi vuosia Sanoma Osakeyhtiön varatoimitusjohtajana ja sai 2002 viestintäneuvoksen arvonimen. Jotain elämästä kuitenkin kaiken menestyksen ja työn keskellä puuttui. Elämän suunta muuttui ja sai uuden tarkoituksen vuonna 1991, kun Ojares koki uskonnollisen herätyksen. Eläkkeelle jäätyään vuonna 2003 Ojares koki sydämessään Jumalan kehoituksen perustaa kristillinen televisiokanava

ja toimen mies tarttui asiaan. Ensimmäiset nauhoitukset tehtiin omassa olohuoneessa Tapiolassa ja lähetykset aloitettiin joulukuussa 2003.

-Ei ollut rahaa eikä paljon kalustoakaan. Mutta ihmeitä tapahtuu. Kun pyysin apua ylhäältä, niin illalla odotti postilaatikossa tuntemattoman lahjoitus, joka riitti pakettiauton ostoon. Näitä ihmeitä on sittemmin tapahtunut jatkuvasti.

Kanavan rahoitus perustuu yksityisten ihmisten lahjoituksiin.

-Budjettia ei tehdä, koska emme tiedä koskaan tulevan vuoden varoja. Mutta aina rahaa on tullut.

Kanava on kasvanut huimaa vauhtia. Nyt sillä on iso toimitus, neljä studiota ja lähetyksyksikkö Sörnäisissä ja 90 palkattua työntekijää. Koko Oja-

Ohjelmaa lähtee Sörnäisistä ympäri maailmaa.

resken perhe on mukana tv-työssä ja työ on laajentunut myös ulkomaille. Sillä on studio Jerusalemissa ja kanavat Suomen lisäksi Virossa ja Ruotsissa. Venäjänkielinen kanava on työn alla ja aloittanee ensi syyskuussa. Suomenkielinen kanava näkyy 90:ssä maassa. ▼

Ekku Peltomäki pärjännyt eteläpohjalaiselta pohjalta

Ekku Peltomäen 70-vuotissynttäreistä on puhuttu lööpeissä pitkin kevättä. Miehellä on ollut räiskyvä avioliitto, komea ura valomestarina, hän on ollut konserttien visuaalisessa ilmeessä edelläkävijä ja hänelle on maistunut viina. Tästä kaikesta hän kertoo muistelmissaan Ekku Peltomäki – valoissa ja varjoissa. Tämä siis tiedetään, mutta meitä kiinnostaa vielä yksi seikka, josta on puhuttu vähemmän, mutta joka saa kivan siivun hänen muistelmissaan: Ekun kurikkalainen lapsuus ja nuoruus sekä hänen luonteensa punainen lanka - eteläpohjalaisuus.

Vaikka joku on joskus nimitellyt Ekku Peltomäkeä playboyksi, niin aika on osoittanut sen, minkä **Aira Samulin** näki jo aikoinaan. Hän on kunnon mies, joka oli kekseliäs, hoksava ja toimelias.

Ekku sai miehenmallin jo pikkupoikana kotikonnuilta Kurikasta.

"Katsoin portailta, kuinka punatiilisen virvoitusjuomatehtaan pihaan kurvasi avolavainen kuorma-auto. On keskikesän helteinen päivä vuonna 1950. Autonkuljettaja liikkoo ja apumies **Kalle** pyyhkivät hieki otsaltaan ja istahtivat seinän vierustalle varjoon.

- Erkki haluasi kokea meitä raavahia miehiä kuemma jaksaa kaikkia looria saara pois kyyristä", liikkoo huudahti minulle lempeä virne kasvoillaan.

Olin vasta nelivuotias, mutta aina valmiina auttamaan **Ruhomäen liikkoota**, yhtä isoisäni työmiehistä. Hän oli lempeä ja samaan aikaan vahva kuin hevonen, nopea käsistään. Mies, jota ihailin yli kaiken."

"Olin lapsena kiltti ja sopeutuvainen mutta samalla rasavilli - päässilimäinen, kuten äitini minua eteläpohjalaisen murteen mukaisesti nimitti. Vilkas kuin pössinpoika, aina uteliaana menemässä jos mihinkin.

Olisi varmaan liian kliseistä sanoa, että lapsuuteni oli lämmin ja rakkaudentäyteinen. Mutta sitä se oli", Ekku kertoo taustastaan.

1970-luvun alussa tavanneet Aira Samulin ja Ekku Peltomäki ovat edelleen hyviä ystäviä, vaikka avioliitto päättyikin 30 vuoden jälkeen. Kirjan kuvitusta.

Erkki Heino Johannes Peltomäki syntyi 3.4. 1946 Kurikassa ja kertoo olevansa geeniperimältään vahvasti eteläpohjalainen. Isän puolelta hän kuuluu Vähäkyrön **Flandereihin** ja ja äidin puolelta **Mullon** sukuun, joka on niin ikään alkujaan Vähästäkyröstä.

Lempinimen Ekku kaverit nappasivat Aku Ankan Ekku-oravalta mutta monet sukulaiset käyttävät edelleenkin Erkki-nimeä.

Ekku kertoo, miten hänen isoisänsä **Juho Vähä-Greggillä** lähti jo nuorena miehenä Amerikkaan tienistien perään samoin kuin moni hänen kahdestatoista sisaruksestaan USA:han tai Australiaan. Kyröjokilaakson siirtolaisuus oli 1900-luvun alussa suurinta Suomessa, eikä vähiten siitä syystä, että pohjalaiset olivat rohkeita ja päättäväisiä tekemään elämässään suuria ratkaisuja.

"Viiden vuoden Chicagon-siirtolaisuuden jälkeen isoisäni palasi Suomeen ja perusti perheen Kaskisiin. Hän muutti hankalan sukunimensä kauniista pohjalaista maisemaa kuvaavaksi Peltomäeksi ja perusti uudella mantereella tienaa-

miensa rahojen turvin tiilitehtaan ensimmäiseksi liiketoimekseen. Isäni sisar ja veli syntyivät Kaskisissa, josta perhe muutti edelleen Kurikkaan. Siellä näkivät päivänvalon isäni toinen sisar sekä vuonna 1919 isäni **Elo Eerikki**. Isoisän liiketoimet etenivät hyvin, ja hän laajensi niitä jatkuvasti. Kun Kurikassa alettiin tehdä uutta sairaalaa, osti isoisä vanhan sairaalan viljavarastoineen. Hän jatkoi viljavaraston pitoa ja perusti lisäksi joen toiselle puolelle 1920-luvulla huippumodernin virvoitusjuomatehtaan sekä myöhemmin kotitalonsa tontille jäätelötehtaan. Hän eli liki 80-vuotiaaksi ja kuoli vasta 1961."

"Äitini puolelta olen pohjalaisia ainakin 1500-luvulta lähtien, eli niin kaukaa kuin vanhimmat kirkonkirjat ovat tallella. Kauhajoella, joka silloin kuului Ilmolan eli Ilmajoen pitäjään, oli naapurustossa **Panulan** talo, ja äitini **Yli-Korhosten** suku löysi moneen kertaan puolison Panuloiden jälkeläisistä 1900-luvulle saakka. Jos ovat liikemiesvaistoni peräisin isäni puolelta, niin taiteellisuuteni ja musiikin ymmärtämi-

nen ovat varmasti lähtöisin Panuloiden sukuun sekoittuneista geeneistä. Isäni jatkoi isoisäni esimerkin viitoittamana liikemiesuraa mitä erilaisimpien bisnesten saralla.”

Peltomäet muuttivat 1952 Seinäjoelle ja Ekun vanhemmat perustivat kauppalan ensimmäisen jäätelöbaarin. Sen verran harvinaista oli tuolloin jäätelö, että allekirjoittanut on todennäköisesti saanut elämäni ensimmäisen jäätelön tästä Elpi-baarista.

Perhe ylläpiti lisäksi maakuntatalon ravintolaa, jossa oli usein myös tansseja. Siellä takahuoneessa Ekku sai ensikosketukseni viihde-elämään, kun hän seurasi pienenä poikana vierestä sen ajan suuria tähtiä: **Matti Heinivahoa**, **Kai Lindiä** ja **Lasse Liemolaa**. Myös Törnävän saaren ravintolatoiminta oli pitkään hänen isänsä bisnestä.

”Isäni laajensi liiketoimiaan ja osti Kurikasta Haaksluodon hattutehtaan. 1950-luvun lopulla hän myös hankki ensimmäiset maansiirtoautot ja alkoi urakoida teitä. Ravintolatoiminnasta tuli hyvin rahaa, mutta isäni piti sitä naisten hommana ja halusi itselleen miehisempää tekemistä. Niinpä hän osti myös tiehöyliä ja kaivinkoneita ja ulotti urakkansa voimalaitostyömaille Neuvostoliittoon saakka.”

Ekun vanhemmat kokivat liike-elämässä nousuja ja laskuja. Lopulta urakointibisnes kaatui epäonnistuneeseen kilometrien pituiseen tiehankkeeseen, josta valtio laittoi maksettavaksi kymmenien miljoonien markkojen myöhästymissanktiot. Se aiheutti velkakierteen, joiden takia hän joutui luopumaan liiketoimistaan ja muuttamaan kotitalostaan Seinäjoelta. Lisäksi hänen oli myytävä suuri tonttinsa aivan kaupungin keskustasta. Vanhempani aloittivat elämänsä puhtaalta pöydältä Suolahdessa ja käynnistivät siellä grillikioskin.

Urheilu on ollut Ekulle tärkeää lapsesta saakka.

”Kotitalomme pihalla pystyin harjoittelemaan juoksua ja korkeushyppyä. Liityin nuorena Seinäjoen Urheilijoihin ja tulin 12-vuotiaana toiseksi piirimestaruuskisojen sadan metrin juoksussa. Olin varsin hyvä pikajuoksija, ja satasen ennätykseni on melkoisen kova 11,3 jo 15-vuotiaana.

Olin lapsena pitkä ruipelo, mutta kuulantöntö oli silti lempilajini ja suuri harrastukseni. Armeijassa voitin kuulakisoja parhaimmillaan yli 14 metrin tuloksella.”

Ekku Peltomäestä olisi voinut tulla myös jalkapalloilija tai peräti kuulantöntäjä, mutta harrastuksista pitkäikäisimmäksi jäi koripallo, jota hän pelasi perussarjoissa 55-vuotiaaksi asti.

”Minulla ei ollut lapsuudessa mitään erityistä toiveammattia, mutta kirjallisuus kiinnos-

ti minua kovasti. Suorastaan ahmin kirjoja ja luin myös paljon klassikoita. Lukuharrastuksesta huolimatta en ollut koskaan koulussa kovin hyvä. Urheilu kiinnosti minua paljon enemmän kuin läksyjenteko.

Jäin luokalle moneen otteeseen, kun keskiarvoni oli aina vain jossain 5-6 paikkeilla. Käytösnumerokin oli yleensä 7 tai 8, koska läksyni olivat aina tekemättä ja tunneilla lähinnä häiritsein häiritsemällä muita tai luin vain apaattisena jotain romaania. Minut potkittiin pois Seinäjoen poikalyseosta sen jälkeen, kun olin kaksi kertaa jäänyt luokalle. Pääsin isäni suhteiden avulla toiseen kouluun Alavudelle, jossa viimein ryhdistäydyin, ja keskiarvot kohenivat 8–9:ään.”

18-vuotiaana kesällä 1964 Ekku ihastui 17-vuotiaaseen **Kaisaan**, Isonkyrön ja Vähäkyrön nimismiehen tyttären Pukkilan saaren tanssilavalla Isossakyrössä.

Seurasi avioliitto numero yksi ja lapset **Jaako** ja **Leena**. Pari vuotta myöhemmin perhe muutti Helsinkiin ja Ekusta tuli Helsingin yliopiston matematiikan opiskelija. Sivutuloja hän sai työskentelemällä miesmannekiinina. Loppu kuuluukin jo toiseen juttuun.

Jos Tomi Lindblomin kirjoittamat, vauhdikkaan Ekun muistelmat kiinnostavat enemmänkin, ne voi ladata maksutta osoitteessa www.vissuamedia.fi. Näihin muistelmiin perustuu myös tämä juttu. ▼

Hilkka Kotkamaa

PALUUMUUTTAJALLE

(Ennakko-ilmoitus)

Helppohoitoinen kesä- tai pitempiaikainen asunto kehittyvässä Alahärmässä. Täysin remontoitu valoisa rivitalokaksio 50 m² keskustassa, jossa kaikki palvelut kylpylästä Poverparkiin lähellä. Isolla tontilla terassi, kirsikka-, omenapuita. Sopii eläkeikäisenkin asumiseen turvakalusteiden myötä. Rautatieasema v. 2017. Myydään (82 000) juhannuksen jälk. Tiedustelut: 0505839004.

Kaj Korkea-ahon paha kirja: Pohjalaisopiskelijan elämäntuskaa

Uskaltaako tähän edes
ryhtyä? Ähtäväläissyntyisen
Kaj Korkea-ahon kirjauuteus
on nimeltään *Paha kirja* ja sen
takakannen teksti kuuluu:
"Älä lue tätä kirjaa
tai joudut helvettiin".

Paha kirja kertoo elämäniloa ja tuskaa pursuavista nuorista pohjalaisopiskelijoista, joiden elämä avautuu tässä ja nyt. Kirjan eräs päähenkilö opettaja Mickel Backman katselee yleisöään, etulinjaan kuuluvaa joukkoa, joka kuuntelee hänen kirjallisuusluentoaan velttona, ilmeisen krapulaisena ja ennen kaikkea säästösyistä aivan suurta ryhmää. "Kukaan ei halunnut tehdä aloitetta ja erottua joukosta" hän harmittelee.

Kosto elää

Kirja alkaa tarinalla Leanderista ja Simeonista, Ingridistä ja perheyrikyksestä. Heidän tarinansa punainen lanka on kosto.

- Pohdin pitkään millaisen lukukokemuksen halusin antaa. Mehän nykyään melkein hukume dekkareihin ja kevyeen jännityskirjallisuuteen ja siksi on helppo unohtaa mikä voima hyvällä kirjallisuudella voi olla. Kirja voi pelastaa jonkun hengen, muuttaa toisen elämän, rakentaa, hajottaa, lohduttaa, haavoittaa, säikäyttää ja lohduttaa. Kirjallisuus voi olla vaarallinen juttu. Halusin kirjoittaa tästä, näistä voimista.

Raskas häpeä

Calle Holländer on toinen tärkeä kirjan päähenkilö. Hän on vihainen nuorimies, kiukkuinen sillä tavoin väsyneesti, kun asiat menevät väjäämättä juuri niin huonosti kuin on tiennyt niiden menevän. Opinnot painavat ja sivutyöt yleisön edessä houkuttavat ja tuovat tuskaa. Hänen ilonsa, mutta myös pelkonsa, ovat ne esiintymiset, joita hän tekee standup-koomikkona. Jo tunteja ennen astumista lavalle hänet valtaa ahdistus "miten murhaava ja itsepintainen on nöyryytys, kun esitys menee pieleen eikä yleisö naura".

- Kirja voi pelastaa jonkun hengen, muuttaa toisen elämän, rakentaa, hajottaa, lohduttaa, haavoittaa, säikäyttää ja lohduttaa. Kirjallisuus voi olla vaarallista, kertoo Kaj Korkea-aho uudesta kirjastaan *Paha kirja*.

- Asettuminen yleisön eteen ja yritys saada ihmiset nauramaan on niin vaikeaa, että se on oikeastaan ihan hullua. Lavalla ei ole lainkaan anteeksiantoa: jos ihmiset eivät naura, olet epäonnistunut. Se pelko ja häpeä on inhottavan raskasta kantaa. Mutta kun kaikki menee hyvin, yleisö nauraa, se tunne on maailman ihanin tunne. Onnistuminen siinä on myös koukuttavaa. Siksi sitä panee itsensä yhä uudelleen likoon pelosta huolimatta. Sitä metsästää yhä uudelleen sitä taianomaista tunnetta, kun huumori kohtaa juuri oikean yleisön juuri oikealla hetkellä.

Iloja ja suruja

Kirjassa on monia tapauksia, joissa kohtalo kääntää kasvonsa ja tragedia sattuu yllättäen. Calle myöhästyy treffeiltä rakastettunsa Helenan kanssa, kun junan pysähtyy ajettuaan raiteille pysähtyneen ihmisen yli. *Paha kirja* sisältää sekä hauskoja että murheellisia hetkiä. Korkea-aho päästää

lukijan hyvin lähelle arkisia iloja ja suruja – hän menee lähes romaanihenkilöiden pään sisälle.

Nuoren ihmisen ponnisteluja ei nykypäivä palkitse. Opiskelijoiden elämä on stressaavaa, on ahtaita asuinoloja, pelkoa etteivät opintopisteet riitä seuraavaan opintotukeen ja ainainen rahapula. Kaikin puolin tahtia on kiristetty, koska opinto-oikeuksia on lyhennetty. Nuorisija humanistit kokevat olevansa vain yhteiskunnan menoerä.

Näiden tulevaisuudentoivojen arkielämä koostuu mauttomista mikropitsoista, havasta tupakasta ja oluesta – huumeista kenties. He nappaavat mieluusti lisätienistejä, jos niitä on saatavilla.

Ihmissuhteet ja rakkaus ovat tietysti ihmisten suurimmat ilonaiheet, mutta myös ongelmat. *Paha kirja* on perimmältään kertomus rakkaudesta, rakkauden nälästä ja rakkauden etsimisestä.

Menetetty rakkaus

- Calle ja Mickel – kaksi romaanin päähenkilöä – ovat kumpikin rakastaneet ja joutuneet luopumaan rakastetustaan. Menetykset ovat muokanneet heidän elämänsä perusteellisesti. Olen pohtinut paljon, miltä tuntuu särkynyt sydän ja kokemus joutua jätetyksi. Jos saat turpiisi, on oikeuslaitos puolellasi ja saat vahingonkorvausta, mutta jos joku särkee sydämesi on sinun vain pakko elää sen kanssa ja hyväksyä. Mustelmat häviävät parissa viikossa, mutta rakkaus surut voivat seurata mukana lopun elämää.

Opiskelijoiden elämään kuuluu huoli tulevaisuudesta. Olisiko pitänyt sittenkin ruveta opiskelemaan papiksi, koska heistä on pulaa. Kirjallisuus ei ole ehkä paras valinta, jos haluaa menestyä elämässä, ainakaan taloudellisesti "Kirjallisuustieteilijä, markkinatalouden raiskaaja ja spurgu samassa paketissa" Calle pohtii.

Paha kirja on romaani, jossa sosiaalisella medialla on tärkeä merkitys. Tärkeä osa kommunikatiota ihmisten välillä kulkee netissä.

- Kirjassa on onnellinen loppu. Kela hyväksyy Callen nopeasti suorittaman turhan kurssin ja opintotukea voitiin taas maksaa. Myös tilapäinen osapäivätyö radiossa odottaa. Sekä tyttöystävä Marjut.

Ähtävän poikia

Paha kirja on Kaj Korkea-ahon kolmas teos. Aikaisemmat ovat *Katso minuun pienehen* ja *Tummempaa tuolla puolen*.

Korkea-aho on syntynyt Ähtävällä ja opiskellut kirjallisuutta Turussa Åbo Akademiassa. Hän asuu Helsingissä ja on päätoiminen kirjailija, kolumnisti ja koomikko, joka on tullut tutuksi ainakin Yle Fem -kanavan katsojille. Hän kirjoittaa myös teatterille ja hänen uusin näytelmänsä *Dan före dan* sai ensi-iltansa viime marraskuussa Teatteri Viiruksessa. *Paha kirja - Onda boken* ilmestyy tänä vuonna myös ulkomailla: sitä ollaan kääntämässä espanjaksi, saksaksi ja tanskaksi. Korkea-aho mainistee harrastuksikseen musiikin ja ruoanlaiton. Uusi harrastus on juoksu, josta merkittävin tapahtuma oli viime elokuussa ihan kohtuujassa juostu maratonjuoksu.

Huhtikuussa 2016 Korkea-aho vastaanotti Helsingissä Kirjakauppaliiton, Libron ja Suomen kirjastoseuran Kiitos kirjasta -mitalin, joka luovutetaan vuosittain erityisesti virikkeitä antavalle kaunokirjalliselle teokselle. ▼

Toinen sunnuntai toukokuun !

*Istun keinutuolissa, ikkunan ääressä
ihailen kun keväätaamu valmistuu.
Valtavan suuri, taipuisa sulka
hitaasti pyyhkii yli taivaan kannen
siirtäen edellään hiipuvan pimeyden
tuoden jäljessään valon ja kuulauden.
Taivaan kansi kiiltää ja loistaa
puhtautta, kirkkautta, koskemattomuutta.*

*Luonto on hetken täysin vaiti.
Hiljaisuus on rikkumaton.
Vain auringon ensi säteet vilkuilevat
puitten takaa ja sinkoutuvat ilmaan
leikitellen kuin hehkuvat kiiltomadot
aamuahterien viime minuuteilla .
Tuoreen heinän korsilla kiiltää kuura.
On ollut hallayö !*

*Aamu, toinen sunnuntai toukokuun.
Syntyy päivä lempyyden, rakkauden,
juhla kaikkien Suomen äitien.
Syntyä tuota katselen syvästi ihaillen.
Kirkas valo täyttää auteren, luonto herää.
Rastas räksättää omat alkusointunsa,
yllä mustarastaan huilu kutsuvasti soi,
riemu ilman täyttää, kun peippo laulunsa taituroi.*

*Kaiken Valtias, luomakunnan Herra,
kiitos äideistä, kiitos lapsista, kiitos meistä.
Äidit, kaiken kestäjät, matriarkat vahvat,
te jaksatte vielä kun toiset jo uupuvat.
Äidin rakkaus, lasten vahvin turvapuut,
sydän lämmin, hellä, perheen onneksi rakentuu,
katseensa lämpö onnelliseen hymyyn kaartaa suun.
Päivä kaunis, toinen sunnuntai toukokuun!*

Henrik Lamberg
22.5.2015

Herättäjäjuhlat kutsuu väkeä talkoisiin

Oottako kuullu, tapas Vaasan Jaakkoo ennen kysyä
kun pakinansa alootti.

Nyt ei kuitenkaan kyseessä ole pakina vaan Vantaan Myyrmäessä kesällä järjestettävä suurtapahtuma. Nimittäin toista kertaa Herättäjäjuhlien historiassa järjestetään pääkaupunkiseudulla HERÄTTÄJÄJUHLAT 8.-10.7.2016. Juhlien pitopaikka on Myyrmäen Urheilustadion ja oheistapahtumia, konsertteja ym. muita tilaisuuksia on eri puolilla Vantaata koko juhlien ajan runsaasti.

Herättäjäjuhlien järjestämisestä vastaa Vantaan seurakunnat, Vantaan kaupunki sekä Herättäjäyhdistys. Juhlien järjestelytoimikunnan puheenjohtajana on Vantaankosken seurakunnan kirkkoherra **Hannu Pöntinen** (entinen lapualaalainen). Juhlien teema on KAHDEN MAAN KANSALAINEN, joka on tällä hetkellä hyvinkin ajankohtainen ja puhutteleva pakolaistilannettakin ajatellen. Herättäjäjuhlille arvioidaan osallistujien määräksi 20 000–30 000 juhluvierasta.

Herättäjäjuhlien päätapahtuma on sijoitettu Vantaan Myyrmäen Urheilustadionille, joka sijaitsee erittäin hyvien liikenneyhteyksien päässä sekä Helsingistä, Espoosta ja muista ympäristökunnista tulevien juna- ja bussiyhteyksien vuoksi. Myyrmäen asemalta on juhlapaikalle vajaa kilometrin kävelymatka. Lisäksi Urheilukentällä sijaitsee suuri katettu katsomo sekä viereinen jalkapallohalli on käytössä, joten sadettakaan ei tarvitse pelätä, vaikka hyvin harvoin näiden juhlien aikana sattuu satamahan mitä ny viime kesä olikin varmaan poikkeus siellä Vuokatissa.

Perinteisesti juhlien järjestämisen luonne ja onnistuminen nojaavat suurelta osin talkootyövoimaan niin tälläkin kertaa ja TAL-KOOLAISIA TARVITAANKIN TOISTA TUHATTA. Onneksi ainakin meillä pohojalaasille talkooperinne ja niihin osallistuminen on hyvin tuttua. Aina ollaan oltu valmiita auttamaan kun apua on tarvittu olipa sitten kysymyksessä oma naapuri tai vaikka lähialueelle, Suomen rajan tuntumaan rakennettava kirkko tms. Niinpä vetoankin teihin rakkahat Helsingin Eteläpohojalaaset, että osallistuisitte suurella joukolla talkoohengessä järjestettäviin erilaisiin tehtäviin ja siten saataisiin vietyä juhlat kunnialla läpi ja kaikille jäisi hyvä mieli ja muisto tilaisuudesta.

Talkoolaiseksi voi ilmoittautua netissä osoitteessa <http://www.herattajajuhlat.fi/talkoot>. Talkoosihteeriltä voi myös kysyä erilaisista tehtävistä puhelinnumerosta 044 422 0343 ja osallistumisista.

Herättäjäjuhlien pääsihteerinä toimii pastori Minttu Haapalainen. Myös hänelle voi ilmoittautua vapaaehtoistyöhön osoitteeseen: minttu.haapalainen@evl.fi.

Talkoohengessä terveisin Irja Myllymäki,
Vantaankosken seurakuntalaanen

Etelä-Pohjanmaan kulttuuritapahtumia 2016

TAPAHTUMAT	
26.-28.5.	Joupiska soi , Seinäjoki
Kesäkuu	Tangon Satumaa -viikko , Seinäjoki
10.-19.6.	Ilmajoen Musiikkijuhlat
17.-18.6.	Kauhavan Puukkofestivaalit
17.-19.6.	Komiat karjalaiset kesäjuhla , Seinäjoki
23.6.	Juhannustori , Peräseinäjoki
23.-25.6.	Nummirock , Kauhajoki
23.-25.6.	Nordic King ravitapahtuma ja PowerParkin juhannus , Kauhava
24.6.	Kalan torpan juhannusjuhla , Kauhava
Kesä-heinäkuun vaihde	Kortesjärven Suvipäivät
29.6.-31.7.	Täydelliset häät -farssi , Halkosaaren kesäteatteri, Lappajärvi
30.6.-2.7.	Provinssirock -festivaali, Seinäjoki
30.6.-3.7.	Aalto & Aarioita Alajärvellä
1.-2.7.	Rokulipäivät , Alajärvi
2.-3.7.	Hengellisen musiikin Festivaali Vanhassa Paukussa, Lapua
5.7.-9.8.	Kesää kauppakadulla -tapahtumaillat Pyhälahden aukiolla tiistaisin, Lapua
6.-10.7.	Seinäjoen Tangomarkkinat
8.-10.7.	Härmäläiset Häjylyt , Kauhava
8.7.-7.8.	Asuntomessut , Seinäjoki
10.7.-7.8.	Törnävän kulttuurikuu -tapahtuma, Seinäjoki
15.-16.7.	Haku Päällä -rakkausfestivaali, Kurikka
16.7.	ZZ Top -konsertti , Seinäjoki
18.-24.7.	Kuhinaviikko ja Terwaviikko , Kuortane
21.7.	Jari Sillanpään Stadionkonsertti , Kuortane
21.-23.7.	Terwa Pop , Kuortane
23.7.	Kuurtanelaaset Kruunuhäät , Kuortane
29.-30.7.	Solar Sound Festival , Seinäjoki
4.-7.8.	Seinäjoen Vauhtiajot Race & Rock -festivaali
Elokuun ensimmäinen viikonloppu	Elotryskööt , Ylihärmä
5.-7.8.	Eteläpohjalaiset Spelit 2016 , Ilmajoki
12.-13.8.	Aukusti rock , Jalasjärvi
12.-13.8.	Vanhan Paukun Festivaali , Lapua
13.-14.8.	Toivo Kuula -laulukilpailu 2016 , Alavus
13.-14.8.	Peräseinäjoen markkinat , Peräseinäjoki
20.8.	Rytмираide -Festivaali , Kurikka
2.-4.9.	Kauhajoen Ruokamessut Hämes-Havusessa
15.-17.9.	Sisu is in the heart -näytelmä Amerikan siirtolaisuudesta, Lapua
17.9.	Vanhan Paukun Filosofiapäivät , teemana Sisu! Lapua
23.-25.9.	Lapuan Urkufestivaali , Lapua
30.9.-2.10.	Käsityömessut , Seinäjoki
30.9.-2.10.	Lokakuun Loiskeet Urheiluopistolla, Kuortane

TEATTERIA	
	Seinäjoen Kesäteatteri:
Ensi-ilta 10.6.	Ysäristä jysäri
Ensi-ilta 8.7.	Muukalaisia kesäyössä
Ensi-ilta 14.7.	Tuhkimo ja poptähti
Ensi-ilta 28.7.	Autiotalossa - rockmusikaali
10.6.-19.6.	Peränteen harrastajanäyttelijät (Moksun pihapiiri, Ähtäri) Mooses Viinanen - Luojan mieliharmi
5.7.-17.7.	Ähtärin mieskuoro ja Ähtärin kaupungin kulttuuritoimi Inhan ruukinpatruuna
Ensi-ilta 30.7.	Kurikka-seuran kesäteatteri Keskellä kirkasta päivää
Ensi-ilta 1.7.	Kesäteatteri Tanula (Teuva) Minne tuuli kylän kuljettaa
Ensi-ilta 29.6.	Halkosaaren kesäteatteri (Lappajärvi) Täydelliset häät
Ensi-ilta 6.8.	Suomihitit Show
27.6.-2.8.	Teatteri Kajo (Kesäteatteri Sotkanpesä, Kauhajoki): Soidessa tangon ja loisteessa kuun
Ensi-ilta 28.6.	Onnelan kesäteatteri (Alahärmä) Akka vaikka väkisin
Ensi-ilta 30.6.	Impi, Auvo ja lemmen tyrskyt
Ensi-ilta 3.7.	Teatteri Karikko (Lappajärvi): Kapteeni Keikku, Karpan kauhu
Ensi-ilta 6.2.	Harrastajateatteri Synkky (Kurikka) Anna-Liisa
Ensi-ilta 1.7.	Peräseinäjoen Pennihäät (Aisamäen kesäteatteri): Rikas rakas köyhä varas
Ensi-ilta 2.7.	Larvateatteri (Luhurikan kesäteatteri, Lapua) Onnen maa
Ensi-ilta 13.7.	Jyrkän kesäteatteri (Ylistaro) Äidit katsovat tyttäriään
Lisää mm. museoita ja näyttelyitä http://www.etelapohjanmaa.fi/kulttuuri/kulttuuriesite/	
Lisää kulttuuritapahtumia: www.epliiitto.fi/kulttuuri > Kulttuurikalenteri	

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
pyydetään palauttamaan osoitteella:
Kirsti Kymäläinen,
Viirintie 8, 01800 Klaukkala.

Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n hallitus

Jaakko Ojala, puheenjohtaja

Aidasmäentie 37 B, 00650 Helsinki
ojalajaa@saunalahti.fi
040-743 7971

Antero Tala, varapuheenjohtaja, toimitusneuvosto

Oravapolku 2 C, 02270 Espoo
puh. 09-8881705 ,0400 866002
antero.tala@kolumbus.fi

Helena Pyhälähti-Räisänen, sihteeri

Räisäläntie 32 C, 02140 Espoo
puh. 050 5960047
helena.pyhalahiti-raisanen@kolumbus.fi

Suvi Lahdenmäki

päätoimittaja, tiedotus

Rajatie 1 A 4, 00730 Helsinki
puh. 050 3385304
suvi.lahdenmaki@gmail.com

Anita Molin, järjestelytoimikunta

Pietarinkatu 4 A, 00140 Helsinki
anita.molin.hki@gmail.com
puh. 040 7527222.

Henrik Lamberg, ohjelmatoimikunta

Toivolantie 4 B 2, 01800 Klaukkala
puh. 0400 418869
henkkala@gmail.com

Tarmo Ojaluoma, verkkosivut

Helsingintie 2 E 29, 02700 Kauniainen
puh. 040 5553303 09-5053039
tarmo.ojaluoma@gmail.com

Vilho Korkeamäki, toimitusneuvosto

Järvensivunkuja 7 B, 04300 Tuusula
puh. 09 25844447, 040 545 8022
vilho.korkeamaki@kolumbus.fi

Ritva Viitamäki, järjestelytoimikunta

Untamontie 15 E 38, 00610 Helsinki
puh. 040 9118568
ritva.viitamaki@suomi24.fi

Keijo Kiviluoma, ohjelmatoimikunta

Tahkorinne 8 A 5 02760 Espoo
keijo.kiviluoma@kolumbus.fi
050-5967 431

Mikko Hunnako, verkkosivut

Riistanvuoreнкуja 8 C 44
00320 Helsinki
mikko.hunnako@kolumbus.fi
0500-707 302

Elle Mäkinen, ohjelmatoimikunta

Kahisevanmäki 3 D, 02710 Espoo
puh. 040 7013364
elle@makiset.net

Hiikka Kotkamaa, toimitusneuvosto

Isokaari 6 A 9
00200 Helsinki
hikkakotkamaa@hotmail.com
040-540 5224

Hallituksen nimittämät toimihenkilöt

Olavi Saarenpää, isäntä

Ilvestie 25
01450 Vantaa

Raija Kallio, rahastonhoitaja

Ryytikuja 5 D 30, 00840 Helsinki
puh. 040 7180410
raija.kallio@futurecad.fi

Isännöinti KkK Oy

Kirsti Kymäläinen, Jäsenrekisteri

Viirintie 8, 01800 Klaukkala
puh. 09-5864731, 0400-774782
kirsti.kymalainen@kolumbus.fi

Helsingin yliopiston Etelä-Pohjalaisen

Osakunnan edustaja

Antton Luoma

antton.luoma@helsinki.fi

www.helsinginetelapohjalaiset.fi

 www.facebook.com/groups/helsinginetelapohjalaiset/

Mediakortti

Plarin julkaisija:

Helsingin Eteläpohjalaiset ry

Päätoimittaja:

Suvi Lahdenmäki

Rajatie 1 A 4, 00730 Helsinki
puh. 050 3385304
suvi.lahdenmaki@gmail.com

Toimitusneuvosto:

Suvi Lahdenmäki
Hiikka Kotkamaa
Antero Tala
Vilho Korkeamäki

Paino: Painomerkki Oy, Helsinki

Painosmäärä: 1 200 kpl

Taitto: Kirsi Pääskyvuori

Ilmoitushinnat:

1/1 s.	650 €
1/2 s.	400 €
1/4 s.	250 €
1/8 s.	150 €
1/16 s.	80 €

Formaatti: 220x290mm

Plari ilmestyy vuonna 2016:

vko 8, 18, 38, 48.

Ilmoitusten viim. jättöpäivä:

Nro 3 9.9.2016
ilmestyy viikolla 40

Julkaisija varaa itselleen oikeuden
ilmestymisaikojen muutoksiin.

Plari on Aikakauslehtien Liiton jäsen

ISSN 0789-8061

Liity jäseneksi Helsingin Eteläpohjalaisiin

Nimi: _____

Osoite: _____

Sähköposti: _____

Syntymäaika: _____ -paikka: _____

Päivämäärä ja allekirjoitus: ____/____/____

Lähetä liittymislomake osoitteella:

Kirsti Kymäläinen
Viirintie 8, 01800 Klaukkala.

Liittymisen jälkeen saat viitteellisen
pankki siirtolomakkeen.
Vuosijäsenmaksu 18 €
Ainaisjäsenmaksu 270 €

Liittyminen myös netissä:

www.helsinginetelapohjalaiset.fi